

La Humanitat

Any II : Núm. 310
Barcelona, dilluns, 7 de novembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

PESSIMISMES

Càbales a l'entorn d'una suposada propera guerra mundial

Un rotatiu madrileny publica unes manifestacions d'un diplomàtic sobre la futura guerra mundial, suggerides per la visita de M. Herriot. Diu així: "Si l'opinió sabés que M. Herriot viu posseït del pànic més intens, pensant en les conseqüències que per a la Humanitat tindria una guerra química, canviaria totalment el concepte que té format d'aquest polític. Abans de tot, M. Herriot és un esperit humà que rebutja aquesta mena de tragèdies.

Del càrrec que exerceix, coneix bé fins a quin grau d'avenc s'ha arribat a totes les nacions en relació amb els elements defensius que la química ha descobert aquests darrers anys, i això el fa pensar amb horror en una possible guerra. La mateixa França, per necessitat, no és la que de menys elements destructius posseïx.

Quant de tràgic s'ha conegut en la passada guerra quedaria pàl·lid al costat dels elements ofensius que es posarien en pràctica. L'aviació jugarà un paper decisiu en relació amb la guerra química. Ciutats senceres quedaran destruïdes en pocs minuts, i enfermetats inguaribles vindran per l'espai a destruir el gènere humà. Estem vorejant les fronteres de la barbàrie, de quelcom que repugna i entristeix l'esperit. Es precis de totes passades evitar que es produeixi semblant catàstrofe.

A tal grau de magnitud arriba la potència destructiva dels elements que ja disposa la química, que els primers esferèncs pels efectes del seu emplen són les mateixes potències que amb tant fervor han vingut treballant per a descobrir-los. Ha passat ja a la Història el valor guerrer dels homes. Les grans batalles les guanyaran en el futur els químics.

Es una veritat absoluta assegurar que es va a treballar d'ara endavant intensament per a solucionar per mitjans pacífics la guerra, que sembla inevitable. Tots voldran deixar a cobert la seva responsabilitat davant la Història. Tan greus conseqüències pot tenir per a la Humanitat la pròxima conflagració mundial.

Una altra preocupació no menor per a M. Herriot consisteix en les probables conseqüències socials que hauria de tenir la futura post-guerra. "En els països vençuts — diu M. Herriot — presenciarem idèntics fenòmens que el que s'operà a Rússia en la passada lluita. El vencedor es trobarà després dues vegades vençut, ja que no podrà obtenir cap resultat de la victòria aconseguida a canvi de grans matances, tenint necessitat d'heure-se-les amb unes nacions famolenques, enfurismades i en ple caos social."

Adhuc des del punt de vista del triomf representarà sempre una catàstrofe per a vencedors i vençuts la pròxima guerra que farà esclatar Itàlia.

Fins el moment present apareixen com a nacions possiblement belligerants Itàlia i França. Estem en la mateixa situació que en 1914, quan la guerra franco-prussiana. Anglaterra considera el cas d'Espanya idèntic amb el que es trobava Bèlgica. La violació de la neutralitat belga per part d'Alemanya determinà l'entrada a la guerra de l'Imperi britànic. En cas d'una lluita d'Itàlia amb França, si les forces feixistes violessin en el més mínim la neutralitat espanyola — ja sigui a les Illes Balears o a qualsevol port del litoral mediterrani —, Anglaterra declararà de seguida la guerra a Itàlia.

Arribat aquest cas, és segur que Alemanya no es deturaria davant cap obstacle i prendria partit al costat

d'Itàlia, fent-se general la lluita a Europa, en el Mediterrani i en l'Atlàntic. Es a dir, que es tornaria a reproduir la guerra iniciada en 1914, interrompuda en 1918, i de la qual la que s'apropa no és més que una continuació.

Les forces navals italianes vigilen atentament els moviments de l'esquadra francesa i estan preparades per a, en un moment donat, atacar. Vivim, doncs, sobre un volcà i esperant d'un moment a l'altre grans aconteixements. Itàlia i Alemanya s'entenen perfectament i estan en peu de guerra. Alemanya, sobretot, té construïdes peces d'artilleria pesada i tota mena d'armament, dissimulats com a maquinària industrial.

La indústria química fabrica gasos tòxics en gran quantitat, té avions de bombardeig i milers de pilots militars al servei de l'aviació civil. Arriba al major grau la inquietud del moment per ésser coneguts certs pactes amb Rússia, la qual és una incògnita en relació amb la futura guerra.

Han d'estar, doncs, els espanyols perfectament orientats per tal que el país no es trobi sorprès pels aconteixements. Es una llàstima que el Govern no aprofiti la premsa oficiosa per tal de posar el país al corrent del que passa al món. Una sorpresa fóra lamentable. En els països de règims democràtics la millor cooperació que un Govern pot tenir és la del poble. I això no s'aconsegueix més que parlant amb absoluta lleialtat i il·lustrant el país del que passa.

Si així s'hagués fet, el viatge de M. Herriot hauria resultat un indiscutible èxit diplomàtic, sense haver hagut de recórrer a correccions a orientar l'opinió de problemes sobre els quals hauria d'estar suficientment asabentada."

OPORTUNISME

Diu El Progreso: "Era en los días del Gobierno provisional de la República y en el viejo caserón en que se aloja, con modesto decoro, como un paria dentro de la familia ministerial, el Departamento de Estado.

Don Alejandro Lerroux, con ese aire tan señor y tan suyo, se desvelaba por atender en los claros que le consentian las visitas diplomáticas, a los numerosísimos correligionarios que acudían de toda España con el propósito no siempre desinteresado de testimoniarse su adhesión. Frecuentemente, y en la imposibilidad de recibir a sus amigos por separado, salía al amplio salón central i allí estrechaba la mano y tenía una frase, cariñosa siempre, aguda también en ocasiones, para sus visitantes.

Así, cierto día, tocóle el turno a un vejete que, como hay muchos, no han sabido guardar nada de las juveniles gallardías. En su felicitación, efusiva, recordó al caudillo que eran cerca de veinte años los que no se veían, por no haber tenido ocasión propicia para hacerlo.

Don Alejandro, erguida la testa magnífica y la mirada brevisísimamente perdida en el recuerdo agríduce de las persecuciones sufridas, estuvo certero una vez más en el laconismo de su amargura:

—Comprendo. Lo comprendo todo, amigo mío. Habéis tenido que esperar a que yo fuera ministro de Estado, para venir a saludarme.

No dijo más. Pero ya era bastante. Pum! Clavet, ja el coneixem.

Vol dir el mateix que també va saludar després de vint anys el públic de Catalunya, en la conferència radiada del teatre Olympia a la recerca de vots.

Durant la Dictadura tampoc ningú no el va veure.

Als Estats Units no passa setmana sense que es declari en fallida, quan menys quinze banquers

Ha finit la vaga dels estudiants

Avui s'han reprès les classes a la Universitat

NORMALITAT COMPLETA
Tal com havia acordat la junta de govern de la Universitat, avui s'han reprès amb tota normalitat les classes a totes les Facultats, Institut Balmes i altres centres docents.

A la Facultat de Medicina, mentre els estudiants esperaven l'entrada a classe, s'han format petits grups, alguns dels quals s'entretenien a aplaudir i xiular els tramvies que passaven i han arrencat tres o quatre llambordes.

Amb tot, a l'hora d'entrada a les classes, tothom hi ha acudit.

CARNET ELECTORAL

A Lleida van junts:
Comunistes.
Lliga.
Monàrquics.
Radicals.
Acció Catalana.
I la Joventut Republicana els enterrarà plegats, tapant-se el nas!

El Progreso diu que el senyor Hurtado ha qualificat de camarilla l'Esquerra. Però que no ho ha fet fins ara. Naturalment! Perquè abans volia que el tornessin a posar en candidatura.

¿Voleu creure que fins havien arribat a somniar amb el triomf?
—Qui sap! — deien.
Es absolutament inútil. Aquesta gent no escarmenten. Són negats en absolut per a la política.

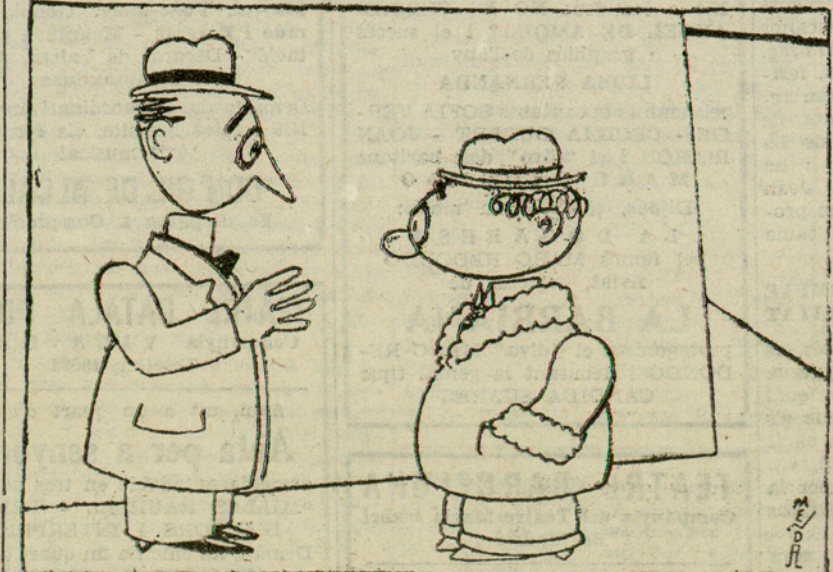
Abans els de la Lliga deien que a la Lliga hi cabia tothom. Ara això passa al partit radical, que és de dreta i és d'esquerra, té capellans i té menja-capellans i en diu una de freda i una altra de calenta.

Es per això que el senyor Lerroux va assegurar que d'ací a poc temps no hi hauria només que dues grans forces a Catalunya, les mateixes d'abans: la Lliga i el partit radical. Deliciós! Així podrien després ajuntar-se i fer el gran partit de l'Espanya gran.

Tarragona? Oh, això és una cosa molt seriosa! Es la República falsejada, és el caciquisme triomfant, les pràctiques governatives del temps passat.

L'Esquerra ha entrat allà per a incorporar aquelles formoses terres a la civilitat democràtica de la resta de Catalunya.

L'Avi dedica ara a Tarragona les seves més constants visites. La feina és dura, però l'obra d'alliberació s'ha de fer.

—A Anglaterra hi ha deu vegades més parats que a Espanya.
—Bé, però amb una monarquia s'aguanta millor la fam.

La senyoreta Campoamor diu que a l'esquerra no existeix, dins de la República, més que el partit socialista, car els demés partits republicans, anomenent-se com vulguin no's poden apartar de llur fons burgès

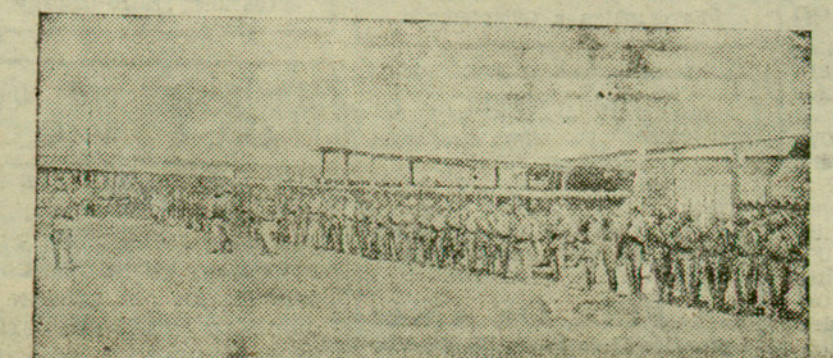
Bilbao, 7. — Anit passada, a dos quarts d'onze, donà la seva anunciada conferència al Casino Radical, la diputada a Corts Clara Campoamor, la

qual conferència dedicà als joves. En el curs de la seva dissertació, la senyoreta Campoamor digué que no tenien cap raó les crítiques que adrecen al Partit Radical tots els altres partits afectes al règim, els quals el critiquen d'admetre en el seu si tots els que arriben a ell.

Digué també que a l'esquerra no hi ha dins de la República cap altre partit que el Socialista, puix que els altres partits republicans, es diguin com es diguin, no poden apartar-se del seu fons burgès.

Acabà dient que el Partit Radical no vol implantar lleis avançades, que sols consten en la lletra, i que mai no arriben a ésser realitat, tal com ha succeït amb algunes de les lleis dictades pel ministre del Treball.

En acabar la seva conferència, la senyoreta Campoamor fou molt aplaudida.

El conflicte del Chaco. — Tropes paraguaianes, a Villa Monte, són revisitades abans de sortir cap el Chaco Bostal